

עם פילטר דיקו

תשבץ העולם הזה 1151

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
		19		18	17	16		15
		24		23	22			21
	28		27		26			25
	33		32		31	30		29
		38		37		36		35
	43	42		41		40		39
47			46		45		44	
			52	51		50		49
		58		57	56	55	54	53
			60					59

מאונך: 1. בת שאל; 4. ספרו של תומאס מור; 10. גבוה; 11. חנה לשמואל; 13. הכרמל; 14. סם; 15. לתאורה; 17. אוי; 19. אדמת הנגב; 20. תגור; 22. הר; 25. שליח-צבור; 26. ישוב בסביב; 27. בת הכנרת; 30. תושב כפר; 32. סמל החריצות; 33. איונו מתוק; 34. ידיד; 37. אחי יפת; 39. מרכז פסטיבל; 41. משרד ממשלתי; 42. כלי בשחמט; 44. עיר הגנגסטרים בארה"ב; 46. שמחה; 48. יחידת חש"מ; 50. מחצית רומא; 51. חצי-אי בים מפרץ אילת והסואץ; 53. המולה; 55. אביון; 57. ישן; 58. מספיק; 59. אמצעי תחבורה בונציה; 60. מזוועה.

מאונך: 1. גבורת פואימה של יל"ג; 2. סביב סיציליה; 3. עם; 5. נזה, ללא ראשית; 6. לפני; 7. קרבן יום הכפורים; 8. הורגת סיסרא; 9. מגדולי המשפטנים באנגליה; 12. אדון; 15. שלב בהתפתחות הצמח; 16. השמש; 18. אם מרים; 21. דרי-שחמט; 23. מאתים ושמונה; 24. פן, במהופך; 26. מקצוע; 28. גבוה; 29. עיר בשוויצריה; 31. קבוץ בגליל העליון; 32. יצירה ספרותית; 35. ענן; 37. מדינה; 38. מחבר ריגולטור; 40. ההיפך מאין; 41. שמו הפרטי של האמריקאי; 43. הוראה; 45. בעל שוחרן ערוך; 46. המתנה קצרה; 47. ההימאליה; 49. שגו; 52. המט"ב; 54. שלוש מאות וחמישים; 56. מילת שייכות; 58. צליל.

חליפות הריון
כיצור מיוחד
תאם
תא שדו' חסדיק 19
אולבול 62, 19, 13, 12

פקידים!
תלמידים!
ספורטאים!
הרשמו עוד היום לקורס ל-
קצרות
עברית ו/או אנגלית
(שני חודשים, סמינר בשבוע)
באולפן גרג-גרג (GREGG)
המנהל: מ. בריקמא (קמפינסקי)
תלמידי, רחוב גורדון 5
ח צ ל ח מוכתרת!

תיאטרון התשיעית בהיפוכה

הגחיה — גחיתו של החנני הזקן איל (אהרן מסקין) שפיתה אילא את הנערה ש' הפכה ברבות השנים למיליונרית זקנה (אלי שבע מיכאלי) — נישאה כבר באלוה, כהניגויות קודרת. ראש העיר גילן (שמואל רודנסקי) קיבל כבר מידי הגברת הזקנה את ההמחאה בסך מיליארד. אחוז עזית של אר שר הוא ניצב על דוכן, ועל שפתיו מפר פרת העקה: "מיליונים! אורחי עירו מצ' סופים סביבו, בידים מתעצמות כלפי מע' לה: "מיליונים! מיליונים!"

ואו, בעוד האצבעות השלוחות לתפוס מטר לוח צלילי-ענק על מסך-הרקע, ובעוד גשם נדבות של שטרי-כסף יורד על ראש הקהיר לה כולה, פוצח הרמקול בזמר אור: פרק המקלה מתוך הסימפוניה התשיעית של בטהובן (את שמחה, ניצון אלוה / משדות עדן מוצא / אחוזי אשירה נבואה / בת שחקים, אל מקדש!).

ההימנון לשמחה, שבטהובן חיברו כשיר מומור אירי-ביטוי לאחת-האדם, שימש ב-

אורנה פורת ב"הלילה ה-12" הו האני

תמונה זו מכשיר אידיאלי לבמאי יוסף מיי לוא להשגת המטרה הרעיונית והרגשית גם יחד של המחזה, הן במיליונרית שהבטיחה לעיר-מולדתה המתנוונת הן-עמק, אם רק יירצח מאהבה שנמסר ממנה במירמה. צלי ליו המרוממים הופכים לפתע לצלילי צחוק סוער וגם, השם ללעג כל אמונה טהורה ששכנה אי-פעם בלב אנוש.

נצחון אמנותי ואישי. תמונה זו היא אחת מרבות, המדגימה את הצד החזק של הבמאי יוסף מילוא, שבהצגת ביקור הגברת הזקנה חגג נצחון אמנותי ואישי גם יחד. הוא שטל על הבמה כל אימת שהוצגו עליה תמונות-המון, עיצב אותן בשפע של הי דמיון האופייני לה, השקיע בהן מידה גור שה — אך לא מוגזמת — של אפקטים של אור ועומק. הוא זכה לתשואות הצופים באמצע ההצגה, דבר שלו זוכים שחקנים בודדים המצטיינים בהופעת-יחיד משכנעת.

פחות מושלמות היו תמונות הורשית, אף כי המחבר כתב דו-שיחים מזהירים ועמוסי משמעות טראגית. משמעות זו עברה את שפת הבמה רק בחלקה, גם מפני שמשחקם של השחקנים הבודדים — להוציא מן הכלל בעיקר את שמואל רודנסקי כראש-העיר — לא עלה על עצמו בהצגה זו, אם גם לא נפל מן הממוצע הנחוץ.

מומשבר עד משבר. בין אם חולשת הדו-שיחים נובעת מרמת המשחק ובין אם היא נובעת מהתרכותו של הבמאי בתמונות ההמון, הרי הטיב מילוא לעשות כאשר קיצץ מגוף המחזה אחרות מהן, ואולי היה מעלה את המתח הכללי של ההצגה עוד יותר — בעיקר במערכה השנייה ובמערכה השלישית — אילו קיצץ בהן עוד יותר. אך רגעי-הירידה היחסיים אלה אין בהם כדי לערער אלא במשהו את הכוח הכובש של ההצגה כולה, המתנהלת בקיוון טכני בלתי רגיל, המוענק לה על-ידי תפאורות-המינימום

* לצורך זה הדפיסה הבימה 4000 ספרות מיוחדים ועליהם הכתובת בנק אוף הבימה.

בקרו

מי יתן וינעם

בין העובדות המעטות הידועות אודות אישיותו המיסתורית של חיליאם שקספיר, ידוע כי תמורת שכרו כשחקן ורוחניו כי מחזיק באחת מ-10 מניות-הבעלות על תיאטרון גלוב הלוונדני, נטל על עצמו המחזאי לספק לתיאטרון שני מחזות מדי שנה בשנה. את הלילה השנים-עשר, או כרצונכם — הקומדיה הרומאנטית שתוצג בשבוע הבא על-ידי התיאטרון הקאמרי — חיבר שקספיר בשנה אחת עם האמלט נסיך דנמרק. היתה זאת פעולתו של חוק הקצתה, שהניעה את המחזאי להשקיע את כל עצמת הקדירות ה טראגית בתיאור דמותו של הנסיך המתלבט ואת כל הכוח המטהר של החיים, האהבה והלצון בהרפתקות האהבה המסובכות של אח ואחותו, שאנייתם הנטרפת הטילה אותם אל תופיה של ארץ דמיונית, איליריה שמה. **הפתעה מעורבת.** אין כל קשר בין שמו של המחזה, שהוצג כבר פעם בהימה בתרגומו של שאול טשרניחובסקי (המתרגם הפעם: רפאל אליעזר), לבין עלילתו. סברתם של חוקרי שקספיר היא, כי את שמו קיבל המחזה משום שהוצג בהצגת בכורה בחצר מלכותה של אליזבת ביום ה'6 בינואר, ב' שנת 1600 או 1601. יום זה הוא יום חג ההתנלות הנוצרי, המסיים את תגיות רח שית השנה והחל ביום ה-12 מחגי-המולד. "הלילה השנים עשר", אומר במאי ההצגה שמואל בונים, "אינו מחזה של החי. סיפור המעשה הוא דמיוני ומקרי ועשוי להתרחש בכל מקום ובכל זמן, אך הדמויות ה פועלות במחזה הן אמיתיות. השחקנים ש' נטלו על עצמם לגלם דמויות אלה חייבים לעשות את כל מעשיהם בעליצות של הפ תעה שאינה פוסקת".

אם אמנם יצליחו שחקני הקאמרי — עודד תאומי, עודד קוטלר, אילי גורליצקי, זלמן לביוש, אברהם חלפי, יוסף דיון, גילה אלמגור, אורנה פורת וחנה מרון — לגלם על הבמה את אשליית ההפתעה והרענון, כי אז צפוי לצופים של הקאמרי ערב מה נה, החל מעליית המסך ועד לירידתו על הומר הקטן המסיים של השוטה (אברהם בן יוסף): "זה דורות שנברא העולם. / מה לי רוח וגשם. הרהאני / הינו הך, מש' חקנו כבר תם. / מי יתן וינעם עד בלי די".

מאחורי הקלעים

משבר הגרמנית

ההכנות לביצוע הסימפוניה השנייה של גוסטב מאהלר, סימפונית התחייה גדולת הממדים, בתזמורת הפילהארמונית בשיתוף המקהלה הקאמרית ובניצוחו של רפאל קוב' ליק, הופסקו לפי שעה. הסיבה: קובליק, שניצח בשנת העשור על הסימפוניה ה תשיעית של בטהובן, מסרב לעשות הפעם מה שעשה אז ולבצע את הסימפוניה בחר גום עברי. הוא טוען, כי הצלילים נכתבו להברותיה של השפה הגרמנית, ואינו רואה כל הגיון בסירוסם. ואילו התזמורת חוששת לידה הארוכה של המועצה לבקורת ולדעת-הקהל... **מחלתו של שחקן.** שגרמה לדברי מדועותיה של להקת בצל ירוק ל' דחית הצגות הבכורה של תוכניתה... שלוש נקודות, לא היתה ולא נבראה. ה מחלה היתה של התוכנית עצמה. הלהקה הגיעה, פשוט, למסקנה, כי התוכנית טעונה עוד שיפשוף רציני ומרוכז לפני העמדתה לאשה-צולבת של הקהל. הדוקטור המרפא את המחלה הוא הבמאי שמואל בונים, ה עורך עם הלהקה תורות אינטנסיביות מדי יום ביומו... **"אין יכוד** גם חרש וגם עיוור לבחור במלכת יופי?" שואלת אחת המועמדות-לחואר, במערכון המוצג בתוכני תה החדשה של להקת סטבטיון, למראה אחד השופטים שאינו רואה ואינו שומע. "הוא עיוור רק מקרוב", משיבים לה, "וחרש רק מרחוק — כמו מבקר המדינה". דו-שיח זה הוא שזכה לתשואות הרמות ביותר בהצגת הבכורה של התוכנית עמוד על הראש ב' חיפה, שאורחיה זוכרים עדיין כנראה את הדו-שיח האחרון של המבקר על עירייתם... **שלוש שחקנים** צעירים יופיעו בסרט הישראלי חולות לוחמים. אותו עומד להפיק רפאל גוסבאום: אורי זוהר מבצל ירוק, עודד תאומי ועודד קוטלר מהתיאטרון הקאמרי.